

Turystyka

Obszary prawnie chronione na terenie Gminy

Na terenie Gminy Lutomiersk znajdują się obszary i obiekty środowiska przyrodniczego szczególnie cenne oraz objęte indywidualnymi aktami prawnymi: rezerваты przyrody, pomniki przyrody, Puczniewsko-Grotnicki Obszar Chronionego Krajobrazu, parki, cmentarze, krajobraz, inne wartościowe elementy środowiska przyrodniczego.

Rezerwat leśny „Jodły Oleśnickie” to wielowarstwowy drzewostan jodły ze starodrzewem, utworzony w 1962 roku w celu ochrony stanowisk jodły rosnącej na granicy geograficznego zasięgu tego gatunku. Rosną tu grupy jodły pospolitej w wieku 100-130 lat i przeciętnej wysokości 25 do 30 metrów oraz różnorodne gatunki roślin naczyniowych i mszaków, między innymi: paprotka zwyczajna, borówka czarna, widłak goździsty, szczawik zajęczy czy prosownica rozpierzchła. Powierzchnia ogólna rezerwatu wynosi 11,70 ha.

Utworzony został na podstawie zarządzenia nr 21 Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 31 stycznia 1962 r., w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych.

Rezerwat torfowiskowy „Mianów”, utworzony w 2000 roku w celu ochrony śródleśnego kompleksu torfowisk niskich z florą roślin torfowiskowych. W rezerwacie występują szuwały trzcinnikowe oraz bogate w gatunki szuwały turzycowe i pałkowe. Na nawodnionym terenie znajdują się gatunki roślin pływających oraz zróżnicowane bagienne lasy olszowe. Powierzchnia rezerwatu wynosi 5.87 ha.

Rezerwaty te usytuowane są na terenie Puczniewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, który swym zasięgiem obejmuje wyróżniające się krajobrazowo różne typy ekosystemów: pola, lasy, ciek. Funkcjonuje on na terenie gmin Dalików, Poddębice, Lutomiersk. Powołany został Rozporządzeniem Wojewody Sieradzkiego z dnia 31 lipca 1998 roku.

Rezerwaty mają za zadanie chronić zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, określone gatunki roślin i zwierząt oraz elementy przyrody nieożywionej mające istotną wartość ze względów naukowych, przyrodniczych, kulturowych bądź krajobrazowych.

Parki zabytkowe i wiejskie tworzą „przejście od walorów przyrodniczych do kulturowych”, są bowiem dziełem natury jak i twórczej działalności człowieka. Na terenie Gminy Lutomiersk znajduje się kilka parków zabytkowych, które zakładane były przy rezydencjach, zamkach, pałacach, czy też dworach jako upiększenie siedzib przedstawicieli zamożnych warstw społeczeństwa. Parki dworskie znajdują się między innymi w Malanowie, Puczniewie, Szydłowie i Zofiówce. Atrakcyjność turystyczna zabytkowych parków wynika zarówno z bogactwa okazów przyrodniczych jak i wartości ich kompozycji artystycznej.

Pomniki przyrody są szczególną formą ochrony. Mogą to być grupy drzew o odpowiednim wieku i rozmiarze, głązy narzutowe, pojedyncze skałki, skupiska roślinne o charakterze reliktyw, jaskinie, groty, czy też pojedyncze drzewa. Pomniki przyrody są przeważnie oznakowane i ogrodzone, wokół nich wyznacza się strefy ochronne. Na terenie gminy Lutomiersk znajduje się osiem tego typu obiektów. Godnym uwagi jest pomnik przyrody ożywionej lipy szerokolistnej w Mikołajewicach. Jest on najstarszym pomnikiem z tej kategorii, o czym świadczy jej obwód, który wynosi aż 445 cm. Drzewo oznakowane jest orłem i znajduje się na placu kościelnym. Kolejne pomniki przyrody to aleja dębów szypułkowych w Szydłowie, dąb szypułkowy i jesion wyniosły oraz liczne lipy drobnolistne w Puczniewie.

Głąz narzutowy w Trupiance jest najciekawszym i jedynym w gminie pomnikiem przyrody nieożywionej. Znajduje się on w lesie niedaleko wsi Orzechów. Obwód głąza wynosi aż 1060 centymetrów. Powierzchnia ekspozycji jest wygładzona, obtoczona, a także porysowana wskutek długotrwałego transportu. Głązy narzutowe są powszechnie

występującymi okruchami skał obcego pochodzenia na obszarach zlodowaceń. Zostały przywleczone przez lodowiec z jego obszarów źródłowych. Tutejszy głaz przyniesiony został na ten teren około 400 lat temu przez lądolód skandynawski.

